

школна статистика, както и сѣка друга, и не е възможно да са каже отвѣрдително, колко училища има въ сичката областъ, колко ученици и какавъ процентъ отъ младото поколение е неграмотенъ. Азъ мога да сѣдя за числото на училищата по единъ фактъ, че никога не схмѣ виждалъ и чувалъ за село, което, като е имало възможность да издържа училище, да не го е отваряло. Въ Сливенъ са намиратъ двѣ голѣми училищни здания и двѣ малки, така щото въ тѣхъ могатъ да са виѣстятъ до хиляда ученици. Женското училище са намираше въ единъ новъ, хубавъ дървенъ домъ, съ широка стѣлаба, многобройни голѣми прозорци и сѣнчасти дървета, които обикаляха сичкото здание.

Вжтрѣ бѣха направени осемъ голѣми стаи и двѣ обширни зали, отдѣлени една отъ друга само съ стѣклена преграда и които схбираха до 400 дѣца. Азъ бѣхъ твжрдѣ почуденъ, като видѣхъ въ отдалечения кѣтъ на почти никому непознатите Балкани едно таково добръ направено училище, съ сичките схвременни учебни спомагателни потрѣбности: географически карти, глобуси, астрономически и математически инструменти, геологически и ботанически таблици. Училището бѣше затворено и жителите не са рѣшаваха да захванатъ въ него преподаванието, но Скайлеръ, до когото тѣ са допитаха за тоя предметъ, схвѣтва имъ незабавно да захванатъ преподаванието. Дѣйствиелно на другия день слѣдъ нашето пристигване въ Сливенъ мжжките училища бѣха отворени и струва ми са, че жителите са схползуваха отъ нашето пристигване, като орудие за защита отъ турците. Разбира са, ние посѣтихме тия